ZPRÁVODAJ

neděle 2. srpna nepustim Chinaski 3 / 2026

Jak tancoval celý zámek

První srpen. První kompletní den festivalu. První uvědomění, že Prázdniny v Telči budou letos fakt nabité od rána až do večera. Pod vrbou odstartoval pohádkový program Pepíno von Dráček s loutkovo-kejklířským vyprávěním O tureckém rybáři. U Lodiček, a vlastně i celým městem, se to hemžilo všerůznými posádkami. Odehrával se tam totiž tradiční Závod dračích lodí, který přilákal tolik nadšených pozorovatelů, že se kapela MeziMěsto přesunula se svými autorskými písněmi na Kocouří scénu. Večer už novodobí vikingové odpluli do festivalové osvěžovny Úl, takže znovuzrozená Nová složka měla na mole dost místa. Po 12 letech tak zahráli naši Colombo, Wáchy a Karel živému publiku a bylo to víc než poetické. Ještě před tím, než se na Kocouří scénu běželi přesunout MeziMěsto, odehráli svůj set hudební soubor Vážky i kapela Fukanec. Ve švech to praskalo nejen na hrázi, ale také v šapitó Cirko Hopley. Jejich rodinná akrobaticko-kuchařská show s názvem Teacrobat sklidila velký úspěch a ti, co se do narvaného stanu nevešli, určitě přijdou dneska, zítra, pozítří nebo ještě popozítří. Na zámku si svým hlasem publikum podmanila Veronika Bartošová, frontmanka kapely VeHiBa. Na ně navázala Pocta Zuzaně Navarové a s citem a pokorou zazněly známé i méně známé písně legendární textařky. Všem přítomným se ale koncert líbil natolik, že se začali vlnit do rytmu a zvedali ruce nad hlavu a zkrátka měli zábavný čas. Zábavné to bylo ale i na Panském dvoře, jelikož přijeli slammeři v čele s Anatolem Svahilcem a předvedli staré i nové texty a došlo též na improvizaci. Anatol z náhodných slovních spojení: *zapálit bar*, *sádrokartonový knihomol* a *štěnátko s ploutvičkou* v hlavě poskládal slovní symfonii na rozloučenou. Po něm už jen folkoví nadšenci rozjeli kytarový večírek u ohně a první plnotučný festivalový den festivalu tak byl za námi. *Emča*

Divadlo Basta-fidli – Princezna z obrázku

Hudební pohádka, kde uvidíme pravé středověké nástroje. Princezna se bude vdávat! Ale nevezme si jen tak někoho. Jen toho, kdo hraje na čtyři různé hudební nástroje a zahraje jí na ně její nejmilejší písničku. Vzhůru děti do středověku, podíváme se těm podivným nástrojům na zoubek!

Dušan je tu Jakodoma, Fousáč, Pocta Haně Hegerové

Lodičková scéna je na poměry našeho festivalu poměrně mladá, ale i tak se k ní váží určité tradice – jako vystoupení písničkáře Dušana, který je tu jako doma. Na ukulele nám o syrových pravdách každodennosti zahraje Fousáč a odpoledne zakončíme nesmrtelnými šansony při Poctě Haně Hegerové.

Terrakota

Středočeská až pražská kapela, žánrově zařaditelná do škatulek folk-rock, folk a country. Významově je „Terra cotta“ pálenou hlínou, což je dle webovek Terrakoty hvězdný prach vzniknuvší ve hvězdách slučováním lehkých atomových jader do těžších. Tak si přijďte poslechnout, jestli budou písničky prokládat přednáškami z jaderné fyziky!

Meziměsto

Kdo jste nestihli včerejší vystoupení, nezoufejte. Meziměsto ve složení kytara, housle, harmonika, cajon a basová kytara zahraje i dnes na Kocourech. Horkou novinkou letošního roku bude představení nejnovějšího alba s názvem „Pramen, co neuteče“, plná autorských folkových písní a radosti z hudby.

Bratři Ebenové

O Bratrech Ebenech píšeme třeba podvacáté a stejně se nám nedaří přesně vystihnout, co jsou vlastně zač – kde berou inspiraci, proč na ně tak často prší, jsou to vůbec bratři… Stejně jako Condurango má tahle kapela nezaměnitelný zvuk, který tvoří Davidovy dechy, Markův medvídkopúovský hlas a Kryštofovy klávesy, ovlivněné spíše vážnou hudbou než táborákem. Zároveň ale mají Bratři Ebenové neoddiskutovatelně folkovou duši. Jejich texty umí být stejnou měrou rejpavě vtipné i křehce zamilované a ať zpívají o letu na měsíc nebo osudové černovlásce, vždycky tnou takříkajíc do živého.

Bára Hrzánová & Condurango

Báru známe jako divadelní i filmovou herečku, která umí stejně rozesmát jako zamrazit nebo dojmout. Báru známe jako hudebnici, která našla unikátní sound odlišující Condurango od kohokoli, koho na české folkové scéně potkáte. A Báru známe jako úžasného člověka kypícího energií, láskou i leckdy kousavým humorem. Na pódiu jí zdatně sekundují skvělí muzikanti včetně legendárního Mária Biháriho. Hudebně se připravte na řízný folkový základ šmrnclý latinou, romskou hudbou i varietním šansonem.

Šouflšou

Když kluci z Šouflšou poprvé přijeli, do pěti minut bylo jasné, že je to naše krevní skupina. Je to banda přidrzlých muzikantů, kteří si z neworleanského dixielandu berou, co se jim zlíbí, a nekompromisně do něj přidávají… co no se jim zlíbí. Je v nich divokost jazzových klubů, vtip hodný české písničkářské tradice a naprostá neochota brát sebe nebo cokoli jiného vážně. Prostě ideální kapela na dnešní nocturno a ryčný večírek!

DRBY Před nocturnem se Anatol ptal Lukáše a Ondry zvukaře: *„Kde je Vojta?“* A kluci s ledovým klidem odvětili: *„Hraje si na záchodě s koulema“*, což i takového otrlého Svahilce mírně vykolejilo. Pro Fandu i vás ostatní, šlo o ty naše světelné koule.

Vojtův prank s reprákem, shozeným na zahájení do rybníka, měl šťastnou tečku – kluci, co se U Lodiček nechtěně vykoupali po houpání na šále, ho při potápění vylovili.

Lukáš dával včera první zkušební projekci Pata a Mata na radnici a hned se mu povedlo zajistit k tomu i živý hudební doprovod.

Colombova kapela se včera přiznala, že měli míň zkoušek, než členů kapely a příště se budou jmenovat „Nová zkouška“.

Někteří pořadatelé hrají u nás zároveň jako muzikanti, ale Tomáš si včera dokázal odběhnout zachytat fotbalový zápas a pustil jen dva.

Matěj Blonďák prohlásil, že při poslední písni včerejšího večera měl pocit, že i tvrdý metalový cover by složil Zuzaně větší poctu.

ZÍTRA **PONDĚLÍ 3. SRPNA**

Víťa Marčík
Sněhurka a sedm trpaslíků

OneMan Swing,
Žožo a Syrka, Rendez-fou

Laky Mari, Hluboké nedorozumění a Nebeztebe

Invisible World a Robert Křesťan a Druhá tráva

Hluboké nedorozumění
a kamarádi jam

15.00 pohádka | U Lodiček 16, 18 a 20h | 17.00 Kocouři | 19.30 nádvoří | 22.30 Nocturno